

Lähetystyö ja kirkko

Otan tähän aluksi muutamia kohtia Antti Laaton Vanhan testamentin viikkohartauskirjasta, sivulta 503.

Tärkein lähimmäistemme elämää koskeva vastuumme on, että todistamme heille Jeesuksen rakkaudesta. Jumala kutsuu meitä erilaisiin työtehtäviin tai antaa meidän käydä koulua tai avaa meille ovet opiskelupaikkaan. Meidän tulee olla kuuliaisia kutsumustehtävässämme. Missä tehtävässä olemmekin, niin lähetysvastuu kuuluu jokaiselle.

Vanhassa testamentissa on monia tekstejä, joissa tulee ilmi koko maailmaa koskeva lähetystehtävä. Uudesta testamentista opimme myös, että Paavalille erillisen ilmoituksen ja vanhan testamentin kirjoitusten kautta annettu pakanalähetysteologia (teologia = jumaluusoppi) johti ankaraan vastustukseen. Monet juutalaiskristityt vaativat, että pakanoidenkin (= ei juutalaisten) tuli ympärileikkauttaa itsensä ja noudattaa Mooseksen lakeja. Apostolien kokouksen päätös Jerusalemissa vuonna 48 jKr vahvisti lopullisesti Paavalin teologian voiton. (Kokous oli 18 vuotta Jeesuksen ristiinnaulitsemisen jälkeen.)

Apostolien kokouksen päätös oli rohkea. Siinä päädyttiin tulkintaan, jonka mukaan Jumalan laissa oleellista oli lähimmäisen rakastaminen, ei seremonialaki. Koska Jeesuksen uhri oli pyhittänyt kaikki ihmiset, he saivat lähestyä pyhää jumalaa. Mooseksen lain pyhittäytymissäädöksillä ei ollut enää muuta merkitystä kuin pitää yhteyttä juutalaiseen kansaan. Kaikkia ihmisiä, niin juutalaisia kuin kreikkalaisia, koski yksi ja sama pelastustie, kuten Pietari asian kiteytti (Apt 15:7-11):

Apt. 15:7-11. Kun väittelyä oli kestänyt pitkään, Pietari nousi puhumaan ja sanoi: "Veljet, te tiedätte, että Jumala on jo aikoja sitten teidän keskuudessanne tehnyt valintansa: hän on antanut pakanoiden kuulla minun suustani evankeliumin ja tulla uskoon. Jumala, joka tuntee kaikkien sydämet, osoitti hyväksyvänsä heidät vuodattaessaan Pyhän Hengen heihin yhtä lailla kuin meihinkin. Hän ei tehnyt mitään eroa heidän ja meidän välillämme, vaan puhdisti heidän sydämensä uskolla. Miksi te siis nyt uhmaatte Jumalaa ja panette opetuslasten harteille ikeen, jota eivät meidän isämme emmekä me itse ole jaksaneet kantaa? Mehän uskomme, että meidät pelastaa yksin Herran Jeesuksen armo, samalla tavoin kuin heidät."

Pakanalähetysten ongelman ratkaisu syntyi, kun pohdittiin Kristus-keskeisesti sitä, kuinka ihminen pelastuu. Tämä opettaa meille tärkeän periaatteen Raamatun lukemisessa. Oleellista on se, mikä ajaa Kristusta ja kirkastaa hänen pelastustyötään meidän puolestamme.

Apostolien kokous vuonna 48 jKr antoi meille Jeesuksen seuraan tulleille kristityille noudatettavaksi seuraavat ohjeet Vanhan testamentin lakiohjeiden sijaan (Apt. 15:28-29):

Apt. 15:28-29. Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän kannettavaksenne pidä panna mitään taakkaa (enempää kuormaa). Annamme ainoastaan nämä välttämättömät ohjeet: karttakaa epäjumalille uhrattua lihaa, samoin verta ja sellaista lihaa, josta ei ole verta laskettu, sekä haureutta. Kun näitä vältätte, kaikki on kohdallaan. Voikaa hyvin." ("Välttämättömiä ohjeita" ovat ne, jotka edesauttavat seurakunnan jäsenten välistä, rakkaudessa ja totuudessa pysyvää keskinäistä kanssakäymistä toistensa sekä ulkopuolisten kanssa – ja siten kirkastaa Jeesuksen pelastustyötä. Oikeat ohjeet kirkastaa meille kullekin Raamatusta Pyhä Henki.)

Haureutta on kaikki se, mitä Raamatun sanassa sanotaan haureudeksi. Haureuteen kuuluu paljon muutakin kuin aviorikos.

Apostolien kokouksen ohjeella selvennettiin sitä, miten pakanakristityn tulee menetellä juutalaiskristityn läsnä ollessa. Tämä taas ei saanut vaatia pakanakristityltä sitä, mihin hän itse juutalaiskristitynä oli omassa jumalanpalveluksessaan sitoutunut. Kummankin piti ottaa lähimmäisensä huomioon (Joh. 13:35). Ohje mahdollisti eri taustoista tulevien kristittyjen yhteiselämän seurakunnassa. Nykyisissä kristillisissä seurakunnissa juutalaistaustaisia kristittyjä, eli messiaanisia juutalaisia, on lähinnä Israelissa, jossa he elävät sovussa yhdessä arabitaustaisten kristittyjen kanssa. Tällainen rakkaudellinen ja toista kunnioittava yhdessäolo on mahdollista, jos kristityt sallivat Kristuksen tulla sydämensä valtiaaksi ja Raamatun sanaa noudatetaan ylimpänä ohjeena.

Joh. 13:35. Kaikki tuntevat teidät minun (Jeesuksen) opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne (teillä on keskinäinen "agápē" rakkaus)." (agápē = vapaasti valitseva, antava rakkaus; rakkaus joka rakastaa, ei sen vuoksi että se löytäisi kohteestaan jotain rakastettavaa, vaan vapaasti, ilman perusteita.)

Niissä ihmisissä, jotka sallivat Jeesuksen Kristuksen tulla sydämensä valtiaaksi, Jumala vaikuttaa tällaisen *agápē* rakkauden. Tämä *agápē* rakkaus on tarpeen, sillä ilman sitä syntyy vain hajaannusta seurakunnissa. Paholainen, joka on erilleen heittäjä, pyrkii tuhoamaan Pyhän Hengen työn sekä seurakunnan sisällä että meissä itsessämme. Kristuskeskeistä lähetystyötä paholainen vihaa. Apunaan kaikessa tässä hajottavassa työssään paholainen pyrkii käyttämään meissä jokaisessa olevaa vanhaa itsekästä luontoamme.

Mutta miksi kristityn kannettavaksi ei laiteta enempää kuormaa? Tämän ymmärtämiseksi on mentävä kristinuskon perusteisiin.

- Osa meistä kristityistä on sellaisia, joiden omatunto on ainakin osittain lain alla. Tiettyjen tekojen noudattamista ja joidenkin tekojen vastustamista pidetään Jumalalle kelpaamisen edellytyksenä. ”Välttämättömien ohjeiden” lisäksi otetaan kuormaksi ylimääräisiä taakkoja, perinnäissääntöjä. Tällaiset kristityt elävät mielellään omissa ryhmissään, joihin muulla tavalla ajattelevan on vaikea liittyä, koska pääsylippuna on ryhmän perinnäissääntöjen noudattaminen. Näissä ryhmissä luetaan Raamattuakin nämä ”perinnäissääntöjen silmälasit” silmillä. Kun tällainen kristitty tekee lähetystyötä, hän vaatii samojen asioiden noudattamista myös muilta. Meissä jokaisessa on tällaisen kristityn piirteitä, sillä mielellämme tekisimme jotain itsekä pelastuksemme eteen. Olisi hyvä vapautua Jumalan lasten vapauteen. Kannattaa rukoilla psalmin 19:13 sanoin.
Ps. 19:13. *Mutta kuka huomaa kaikki erehdyksensä? Puhdista minut rikkomuksistani, niistäkin, joita en itse näe.* (Omien vikojen näkemiseltä ummistaa silmänsä viimeiseen asti. Kyllä ihminen joitakin syntejään tunnustaa, mutta yleensä siksi että vaikuttaisi pyhemmältä. Joku voisi ajatella, että enhän minä nyt tällainen ole. Minä havaitsen itsessäni näitäkin piirteitä.)
- On muutamia kristittyjä, joiden omantunnon on Pyhä Henki saanut valaista. Sen lisäksi, että Kristus on opetuslapsensa sydämessä kirkastamassa lakiaan ja Raamatun sanaa, Hän antaa myös voiman, halun ja viisauden lakinsa ja Raamatun sanan noudattamiseen oikealla tavalla (1. Kor. 9:20-21). Koska Kristus itse on näiden ihmisten sydämessä, heillä on myös valmius todistaa uskostaan (1. Piet. 3:14-16).
1. Kor. 9:20-21. *Voittaakseni hänen (Jeesuksen) omikseen juutalaisia olen näille ollut kuin juutalainen; voittaakseni lain alaisina eläviä olen näille ollut kuin lain alainen, vaikka en olekaan lain alainen. Voittaakseni ilman lakia eläviä olen näille ollut kuin eläisin ilman lakia, vaikka en olekaan Jumalan lakia vailla - onhan minulla Kristuksen laki.*
1. Piet. 3:14-16. ... *"Älkää heitä pelätkö älkääkään hämmentykö", vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämessänne ja olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu. Mutta vastatkaa sävyisästi ja kunnioittavasti ja säilyttäkää omatuntonne puhtaana*
- Sitten seurakunnissa on suuri joukko kristityn nimellä kulkevia, joiden omatunto ei ole lain alla, mutta ei myöskään Pyhän Hengen ohjauksessa. He eivät lue Raamattua, vaan niitä teoksia ja opetuksia, joita Raamatun sanan auktoriteetista luopuneet ovat ihmisten korvasyöhyyn kirjoittaneet (1. Tim. 4:1-2). Nämä kulkevat eksyksissä koska eivät tunne Raamatun kirjoituksia eivätkä anna Pyhän Hengen valaista sydäntään (Mark. 12:24). Nämä tulkitsevat Jumalan rakkaudenkin haluamallaan tavalla eivätkä edes pyri noudattamaan ”välttämättömiä ohjeita” seurakunnassa olevien toisinajattelevien suhteen. Näitäkin piirteitä löytyy meistä jokaisesta ainakin hiukan, sillä vanha luonto on jokaisessa kristityssä jäljellä ruumiilliseen kuolemaan asti.
1. Tim. 4:1-2. *Pyhä Henki sanoo selvästi, että viimeisinä aikoina jotkut luopuvat uskosta ja alkavat seurata eksyttäviä henkiä ja pahojen henkien opetuksia. He luottavat tekopyhiin valehtelijoihin, joiden omassatunnossa on polttomerkki.* (Nämä kirkkoon sisälle majoittuneet luulopyhät voi tunnistaa ainoastaan vertaamalla heidän puheitaan ja tekojaan Raamatun sanaan. Surullista on, että nämä eksyttävien opetusten vallassa olevat luulevat itse olevansa oikeassa ja Jumalan asiassa – ja luulevat Raamatun sanaan pitäytyvien olevan tiukkapipoisia.)
Mark. 12:24. *Jeesus vastasi heille: "Te kuljette eksyksissä, ja mistä syystä? Koska ette tunne kirjoituksia etkä Jumalan voimaa.* (Kirjoitukset = Raamattu, Jumalan voima = evankeliumi Jeesuksesta Kristuksesta meidän syntiemme vuoksi ristiinnaulittuna.)
- Sitten on kristinuskoon välinpitämättömästi suhtautuvia ihmisiä. Jos he käyvät kirkossa, on se häiden tai hautajaisten vuoksi. Nämä ovat kiinnostuneita rahan, kunnian tai maineen hankkimisesta sekä ateismiin ja itämaisiiin uskontoihin liittyvistä asioista, eivät kristillisistä asioista.

Kun Jumala pelastaa ihmisen kadotukseen vievältä tieltä taivaaseen vievälle Jeesus tielle, Hän haluaa asettaa pelastamansa ihmisen seurakuntaansa kasvamaan muiden Jumalan lasten yhteyteen.

Tätä kirjoittaessani jouduin ajattelemaan oman maani seurakuntia. Kaikilla kristityn nimeä kantavilla ryhmillä ei ole edes ehtoollisyhteyttä keskenään. Ja ainakin yhden ryhmän sisällä ehtoollisyhteyttä halutaan vaikeuttaa niiltä, jotka eivät ajattele samalla tavalla. Hyväksymmekö me toisemme vain silloin, jos saamme heidät hyväksymään omat mielipiteemme / samanlaisen ajatusmaailman, mitä me itse olemme omaksuneet itsellemme. Olemmeko me kuin ne alkuseurakunnan judaistit, jotka yhdessäolon edellytyksenä vaativat muita suostumaan omiin, varmoina pitämiinsä mielipiteisiinsä.

Miten tällaisiin seurakuntiin voisi kutsua ketään ulkopuolista mukaan? Vastaus on, että kyllä voi, mutta rukoillen. Totuus on, että nykyisin lähetystyötä on tehtävä myös seurakuntien sisällä, sillä *"kaikki eivät ole olleet evankeliumille kuuliaisia"* (Room. 10:13-17).

Room. 10:13-17. Onhan kirjoitettu: "Jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä, pelastuu." Mutta kuinka he voivat huutaa avukseen sitä, johon eivät usko? Kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Kuinka he voivat kuulla, ellei kukaan julista? Kuinka kukaan voi julistaa, ellei häntä ole lähetetty? Onhan kirjoitettu: "Kuinka ihanat ovat ilosanoman tuojan askelet!" Mutta kaikki eivät ole olleet evankeliumille kuuliaisia. Jesaja sanookin: "Herra, kuka on uskonut meidän sanomamme?" Usko syntyy kuulemisesta, mutta kuulemisen synnyttää Kristuksen sana.

Tulijaa ei saa jättää heitteille, ei myöskään seurakunnassa sisällä jo olevaa, vaan heidän hengellisestä kasvustaan on huolehdittava. Tämä tehtävä on annettu jokaiselle henkilölle seurakunnassa. Sitä varten Jumala on antanut meille armolahjojansa (Ef. 4:7, Ef. 4: 11-12, 1. Kor. 12:4-11, 1. Piet. 4:10-11).

Ef. 4:7. Mutta kukin meistä on saanut oman armolahjansa, sen jonka Kristus on nähnyt hyväksi antaa. (Miksi nämä armolahjat eivät näytä toimivan niin hyvin kuin niiden tulisi? Siksi, koska tietämättömyys armolahjoista sekä kateus, ylpeys, laiskuus ja väärä vaatimattomuus meissä estävät sen. Myös siksi, että me emme pyydä niitä Jumalalta. Ja jos pyydämme, emme pyydä niitä seurakunnan parhaaksi.)

Ef. 4: 11-12. Hän (Jeesus) antoi seurakunnalle sekä apostolit että profeetat ja evankeliumin julistajat, sekä paimenet että opettajat, varustaakseen kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen. (Me emme saa olla niin kuin se henkilö, joka totesi: "Emmehän me voi antaa maallikoiden toimia kirkossa. Silloinhan me menetämme oman asemamme.")

1. Kor. 12:4-11. Armolahjoja on monenlaisia, mutta Henki on sama. Myös palvelutehtäviä on monenlaisia, mutta Herra on sama. Jumalan voiman vaikutuksia on monenlaisia, mutta hän, joka meissä kaikissa kaiken vaikuttaa, on sama. Hän antaa Hengen ilmetä itse kussakin erityisellä tavalla, yhteiseksi hyödyksi. Yhden ja saman Hengen voimasta toinen saa kyvyn jakaa viisautta, toinen kyvyn jakaa tietoa, toiselle sama Henki suo uskon voiman, toiselle parantamisen lahjan, joku saa voiman tehdä ihmeitä, joku profetoimisen lahjan, joku kyvyn erottaa eri henget toisistaan, joku kielillä puhumisen lahjan, joku taas kyvyn tulkita tällaista puhetta. Kaiken tämän saa aikaan yksi ja sama Henki, joka jakaa kullekin omat lahjansa niin kuin tahtoo.

1. Piet. 4:10-11. Palvelkaa kukin toistanne sillä armolahjalla, jonka olette saaneet, Jumalan moninaisen armon hyvinä haltijoina. Joka puhuu, puhukoon Jumalan antamin sanoin, ja joka palvelee, palvelkoon voimalla, jonka Jumala antaa, jotta Jumala tulisi kaikessa kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Ilmestyskirjassa mainitaan seitsemän seurakuntaa. Ne olivat olemassa 100-luvulla jKr. Yksi niistä oli hengellisesti kuollut ja toisesta oli Kristus jätetty ulkopuolelle (Ilm. 3:1-2, Ilm. 3:14-20). Nämä kaksi seurakuntaa eivät itse olleet tätä tilaansa muulta toiminnaltaan havainneet. Tällaisiin seurakuntiin ei Kristus lähetä ketään kuolemaan. Joku onkin todennut, ettei kuolleen ruokittavaksi kannata antaa elävää lasta.

Ilm. 3:1-2. "Sardeksen seurakunnan enkelille (johtajalle) kirjoita: "Näin sanoo hän, jolla on Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä: "Minä tiedän sinun tekosi. Sinä olet elävien kirjoissa, mutta sinä olet kuollut. Herää ja vahvista sitä, mikä vielä on jäljellä, sitä, mikä jo oli kuolemaisillaan. (Jeesus antaa vielä tällekin hengellisesti kuolleelle seurakunnalle mahdollisuuden. Varoitus annettiin, että edes jäljellä oleva "kituva" osa voitaisiin pelastaa vaipumasta hengelliseen kuolemaan.)

("Elävien" seurakuntalaisten ei kannata tällaisestakaan seurakunnasta lähteä pois ennen kuin heidät ajetaan sieltä ulos. Jos he lähtevät, kuka pitää hengissä niitä, jotka eivät vielä ole vaipuneet hengelliseen kuolemaan.)

Ilm. 3:14-20. "Laodikean seurakunnan enkelille (johtajalle) kirjoita: "Näin sanoo Aamen, uskollinen ja luotettava todistaja, Jumalan luomakunnan alku: "Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä kuuma. Kunpa olisitkin joko kylmä tai kuuma! Mutta sinä olet haalea, et kuuma etkä kylmä, ja siksi

minä oksennan sinut suustani. "Sinä kerskut, että olet rikas, entistäkin varakkaampi, etkä tarvitse enää mitään. Et tajua, mikä todella olet: surkea ja säällittävä, köyhä, sokea ja alaston. Annan sinulle neuvon: osta minulta tulella puhdistettua kultaa, niin tulet rikkaaksi, osta valkoiset vaatteet ja pue ne yllesi, niin häpeällinen alastomuutesi peittyi, osta silmävoidetta ja voitele silmäsi, niin näet. Jokaista, jota rakastan, minä nuhtelen ja kuritan. Tee siis parannus, luovu penseydestäsi! Minä seison ovella ja kolokutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän. (Tämäkään johtaja ei tajua olevansa seurakunnastaan vastuussa suoraan Jumalalle. Vaikka seurakunta olisikin johtajansa kanssa luopunut Jumalan sanasta ja matkalla kadotukseen, kutsuu Jeesus silti vielä yksittäisiä seurakuntalaisia seuraansa.)

Kaksi seitsemästä seurakunnasta selvisi moitteitta, mutta ne olivatkin kärsivä seurakunta ja seurakunta jossa Jumalan sana otettiin todesta (Ilm. 2:8-10, Ilm. 3:7-8). Nämä ovatkin elävän seurakunnan tunnusmerkit. Elävässä seurakunnassa suostutaan vaikka kärsimään Jumalan sanan tähden. Elävä seurakuntalainen joutuu jo Suomessakin kärsimään Raamatun sanaan pitäytyvien mielipiteidensä vuoksi, sillä hän ei voi kannattaa aborttia (lapsen tappamista), Raamatussa kiellettyjä sukupuolisuhteita eikä eutanasiaa (armomurhaa), jota ei ole laillistettu Suomessa.

Ilm. 2:8-10. *"Smyrnan seurakunnan enkelille (johtajalle) kirjoita: "Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, hän, joka oli kuollut mutta heräsi eloon: "Minä tiedän sinun ahdinkosi ja köyhyytesi - sinun, joka kuitenkin olet rikas. (Tämän rahallisesti köyhän seurakunnan rikkautena oli Jumalan sana, Raamattu. Tässä seurakunnassa Jeesus tunnettiin ristiinnaulittuna mutta myös ylönousseena, siksi Jeesus Kristus oli tämän seurakunnan keskuudessa.) Minä tiedän, miten sinua herjaavat nuo, ... Älä yhtään pelkää sitä, mitä joudut kärsimään. .... Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle voitonseppeleeksi elämän.*

Ilm. 3:7-8. *"Filadelfian seurakunnan enkelille (johtajalle) kirjoita: "Näin sanoo Pyhä ja Tosi, Daavidin avaimen haltija, hän, jonka avaamaa ovea ei kukaan sulje, hän, jonka sulkemaa ovea ei kukaan avaa: "Minä tiedän sinun tekosi. Edessäsi on nyt avoin ovi, minä olen sen avannut, eikä kukaan voi sitä sulkea. Sinun voimasi ovat vähäiset, mutta sinä olet ottanut sanani varteen etkä ole kieltänyt nimeäni. (Moni luulee, että monitouhaisuus ja seurakunnan varat veisivät Jumalan valtakuntaa eteenpäin. Touhukas saa kyllä olla, mutta vain silloin jos seurakunta pysyy kiinni Raamatun sanassa, voi touhukkuudesta olla apua. Jumala lisää seurakuntaan jäseniä siksi, että he oppisivat tuntemaan Raamatun sanaa ja Jeesusta Kristusta itseään.)*

Miten tällaiset seurakunnat suhtautuvat lähetystyöhön? Jumalan sanan noudattamisesta luopuneet seurakunnat pyrkivät antamaan avustuksia sellaisiin kohteisiin, jotka eivät herätä maailman (maailman ruhtinaan) vastustusta. Elävät seurakunnat antavat avustuksia myös sellaisille tahoille, joissa Raamatun sana ja ristiinnaulittu Jeesus Kristus ovat pääasioita.

Jos näin oli käynyt kristillisille seurakunnille jo 70 vuotta Jeesuksen ristinkuoleman jälkeen, ei pidä ihmetellä sitä että sama toistuu nykyisissä seurakunnissa myös Suomessa, niin hyvässä kuin pahassa.

Otan tähän Erik Pontoppidanin katekismuksesta; "Totuus Jumalan tuntemisesta", Kirkkoa Kristuksen ruumiina koskevia kohtia. Kysymykset 512 – 521.

512 Miksi kirkkoa sanotaan kristilliseksi?

Koska se tunnustautuu Kristuksen oppiin ja Kristus itse on sen ainoa pää ja Herra.

513 Onko varmaa, että kirkko, joka nimittää itseään kristilliseksi ja tunnustaa Kristuksen nimeä, todellakin on kristillinen kirkko?

Ei ole. Se on tosi kristillinen kirkko vain, jos se julistaa Kristuksen sanaa väärentämättömänä ja hoitaa pyhiä sakramenteja sillä tavoin kuin hän on ne asettanut. Nämä ovat kirkon tuntomerkit.

514 Pelastuvatko kaikki tosi kirkossa elävät ja kuolevat ja tulevatko he autuaiksi?

Eivät pelastu, näkyvässä kirkossa kaikki eivät tule autuaiksi, vaan ainoastaan ne jotka kuuluvat näkymättömään kirkkoon.

515 Kun on vain yksi kirkko, miten sitten voidaan puhua näkyvästä ja näkymättömästä kirkosta?

On todellakin vain yksi kirkko, mutta tässä yhdessä näkyvässä ihmisten yhteisössä on kahdenlaisia jäseniä: teeskentelijöitä ja tosi kristittyjä.

516 Ketkä ovat teeskentelijöitä, vain kirkon näkyviä jäseniä?

Ne ovat teeskentelijöitä, jotka tunnustavat Kristusta vain suullaan mutta eivät elä Jumalan tahdon mukaisesti.

Matt. 7:21. *"Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra', pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon."*

(Oma kommentti). Jeesuksen vertaus 10 morsiusneidosta kertoo meille sen, että sellainen kristitty joka tunnustaa Kristusta vain suullaan, ei useinkaan itse tiedä elävänsä jumalan valtakunnan ulkopuolella.

517 Ketkä ovat tosi kristittyjä ja kirkon oikeita jäseniä?

Ne, jotka uskossa tekevät Jumalan tahdon, niin että he pitäytyvät Herraan ja ovat yksi henki hänen kanssaan. Room. 8:9. ... *Mutta se, jolla ei ole Kristuksen Henkeä, ei ole hänen omansa.*

Luuk. 11:13. *Jos kerran te pahat ihmiset osaatte antaa lapsillenne kaikenlaista hyvää, niin totta kai teidän Isänne paljon ennemmin antaa taivaasta Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä pyytävät."*

(Sen, joka pyytää jumalalta Pyhää Henkeä, Jumala ohjaa ristiinnaulitun Jeesuksen luo. Jokainen joka on avannut sydämensä Jeesuksen tulla elämänsä valtiaaksi, saa myös Pyhän Hengen.)

(Oma kommentti). Vertaus 10 morsiusneidosta kertoo meille myös sen, että "tosi kristittykin" voivat nukahda, jolloin heitä ei erota teeskentelijöistä. Vaikka Jumalan lapsella on Pyhä Henki, sitä astiassa oleva öljy kuuva, ei se öljy aina pääse lampuun valoksi asti. Meidän vanha luontomme pyrkii tukkimaan öljyputken joka on öljyastian ja lampun välillä. Paras tapa avata yhteys Jumalaan on rukous ja Raamatun lukeminen.

518 Voiko aina tunnistaa tosi kristityt teeskentelijöiden joukosta?

Herra tuntee aina omansa, mutta ihmiset eivät aina kykene näkemään eroa. Siksi kirkkoa sanotaan näkymättömäksi, sillä sen jäsenet ovat kätkössä teeskentelijöiden suuressa joukossa.

(Oma kommentti). Kun luin kirjaa Päivi Räsäsen oikeudenkäynnistä "valtakunnansyytetty", totesin että Päivistä valitukset tehnyt pappi todella uskoi olevansa oikeassa ja Päivin raamatuntulkinnan olevan väärä. Oikeassa luulivat olevansa myös ne tuhannet kristityt, jotka lähettivät vihapostia valtakunnansyyttäjälle katkeruuden ja kiukun vallassa, ja luulivat sillä tavalla tekevänsä Jumalan tahdon (Ef. 4:30-5:1). Mutta koska heidän antamansa palaute ei ollut rakentavaa, se vain vahvisti valtakunnansyyttäjän käsitystä. Valtakunnansyyttäjä ei miettinyt Jumalan tahtoa, vaan sitä minkä hän itse koki olevan Suomen lain mukaista. Kaikki nämä kolme taho näyttäisivät olevan väärässä (hovi oikeus ei vielä ole antanut tuomiota), joten tämänkin vuoksi meidän tulee olla varovaisia sanomaan ketään teeskenteleväksi nimikristityksi. Tärkeää on omakohtaisesti pitää yhteyttä Isään Jumalaan ja Herraan Jeesukseen Kristukseen rukouksessa ja lukemalla Raamattua. Silloin / sillä tavalla voimme tuntea Herran ja Hänen tahtonsa - ja että Herra tunnustaisi meidät omikseen.

Ef. 4:30-5:1. *Älkää tuottako surua Jumalan Pyhälle Hengelle, jonka olette saaneet sinetiksi lunastuksen päivää varten. Hylätkää kaikki katkeruus, kiukku, viha, riitely ja herjaaminen, kaikkalainen pahuus. Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä ja lempeitä ja antakaa toisillenne anteeksi, niin kuin Jumalakin on antanut teille anteeksi Kristuksen tähden. Pitäkää siis Jumalaa esikuvananne, olettehan hänen rakkaita lapsiaan.* (Palautetta saa antaa mutta sen tulee olla rakentavaa.)

519 Voivatko tosi kristityt olla yhdessä teeskentelijöiden kanssa?

Eivät siinä pahassa, mitä nämä tekevät, sillä valolla ei voi olla mitään yhteyttä pimeyden kanssa eikä Kristuksella Beliarin (paholainen/pahuus) kanssa. Kaupankäynnissä, työssä ja muussa välttämättömässä yhteistoinnassa he eivät voi kuitenkaan irrottautua näistä, sillä siinä tapauksessa heidän täytyisi lähteä pois maailmasta.

1. Kor. 5:10. *En tarkoittanut tämän maailman siveettömiä enkä ahneita, riistäjiä tai epäjumalanpalvelijoita, sillä silloinhan teidän pitäisi lähteä kokonaan pois maailmasta.*

(Oma kommentti). Valvovan kristityn omatunto muistuttaa häntä hänen omista synneistään (Hepr. 9:14).

Valvomattoman kristityn omantunnon paikan ottanut yliminä taas muistuttaa häntä muiden synneistä. Epäuskoisen mieli ja omatunto ovat likaantuneet, joten maailman kerryttämä lika tukkii heidän omatuntonsa äänen (Tit. 1:15).

Hepr. 9:14. ... *hänen (Jeesuksen) verensä puhdistaa meidän omantuntonamme kuoleman teoista, niin että voimme palvella elävää Jumalaa.*

Tit. 1:15. *Puhtaille kaikki on puhdasta, mutta epäpuhtaille ja epäuskoisille ei mikään ole puhdasta, vaan heidän mielensä ja omatuntonsaakin on likaantunut.*

520 Onko tosi kristityillä jollain tavalla läheinen keskinäinen yhteys?

On, he ovat kaikki yhden ruumiin jäseniä, yhden puun oksia, saman Isän lapsia. Siksi heillä on myös veljellinen yhteys, ja he jakavat keskenään surut ja ilot, hengelliset lahjat ja hyvät teot, rukouksen ja esirukouksen. He ovat yksi uskossa ja ikuisen perinnön toivossa.

1. Kor. 12:26-27. *Jos yksi jäsen kärsii, kärsivät kaikki muutkin jäsenet, ja jos yksi jäsen saa osakseen kunniaa, iloitsevat kaikki muutkin sen kanssa. Te olette Kristuksen ruumis, ja jokainen teistä on tämän ruumiin jäsen.*

(Oma kommentti). Tällainen yhteys näyttäisi toteutuvan seurakunnissa kokoontuvissa pienryhmissä.

521 Voiko Jumalan kirkko tuhoutua?

Näkymätön, yleinen kirkko ei tuhoudu. Sen pää, Kristus, pitää sen yllä kaikkia helvetin portteja vastaan. Jumala kuitenkin sallii usein, että tyrannit ja harhaopettajat tuhoavat sitä tietyissä paikoissa.

(Oma kommentti). Tyrannien ja harhaopettajien vaikutus kirkon sisällä suurenee sitä mukaa, mitä lähempänä Jeesuksen paluu on (Luuk. 18:8, Ilm. 22:10-17).

Luuk. 18:8. ... *Mutta kun Ihmisen Poika tulee, löytääkö hän uskoa maan päältä?*

Ilm. 22:10-17. *Sitten minulle (Johannekselle) sanottiin: "Älä sulje sinetillä tämän kirjan ennussanoja, sillä hetki on lähellä. Jumalaton eläköön yhä jumalattomasti, saastainen rypeköön saastassaan, vanhurskas harjoittakoon vanhurskautta ja pyhä edetköön pyhyiden tiellä. "Minä (Jeesus) tulen pian, ja tullessani minä tuon jokaiselle palkan, maksan kullekin hänen tekojensa mukaan. ... Henki ja (seurakunta)morsian sanovat: "Tule!" Joka tämän kuulee, sanokoon: "Tule!" Joka on janoissaan, tulkoon. Joka haluaa, saa lahjaksi elämän vettä. (Uskovalle kristitylle Jeesuksen paluu on ilon ja riemun aihe. Vielä nyt, ennen Jeesuksen paluuta, on mahdollista paeta tulevaa tuomiota Jeesuksen Kristuksen sovintoveren suojaan.)*

Olenneista lähetystehtävän täyttämiseksi on julistaa evankeliumin sanomaa meidän syntiemme vuoksi ristiinnaulitusta Kristuksesta, muuttamatta sitä. Jos me muutamme sanomaa kuulijan korvasyyhyyn sopivaksi, ei Kristus ole enää julistajan sanomassa mukana eikä julistaja silloin tee opetuslapsia Kristukselle Jeesukselle. Tällaisen sananjulistajan kautta ei kukaan kuulija voi tulla uskoon (Room. 10:17). Jumalan sana voi silti vaikuttaa kuulijassa esim. liturgisen kaavan kautta.

Room. 10:17. *Usko syntyy kuulemisesta, mutta kuulemisen synnyttää Kristuksen sana.*

Uskovaa kristittyä seuraavat Pyhän Hengen vaikuttamat hyvät teot, joten Kristuksen rakkauden osoittaminen tekoina on myös Kristuksesta todistamista. Tärkeintä lähetystyössä on kuitenkin uskoa synnyttävän evankeliumin julistaminen. Lähetystyön tavoite on opetuslapsien tekeminen Kristukselle Jeesukselle ja heidän opettamisensa elämään Raamatun opetuksien mukaan. Elämän muutos alkaa omien syntien katumisesta ja evankeliumin uskomisesta omalle kohdalle. Muutos jatkuu koko elämän ajan. Se ilo ja rauha, jonka Kristuksen Jeesuksen seura ja seuraaminen antaa, tulee kyllä ennen pitkää Jumalan lapsessa näkyviin, elleivät seurakunnassa olevat perinnäissäännöt estä sitä. Tähän muutokseen me kutsumme mukaan myös muita. Kun sallimme Kristuksen vaikuttavan meissä ja meidän kauttamme, on luonnollista todistaa Hänestä sekä teoin että tilaisuuden tullessa myös sanoin (2. Kor. 2:14-16, 1. Piet. 3:15-16).

2. Kor. 2:14-16. *Kiitos olkoon Jumalalle, joka aina kuljettaa meitä Kristuksen voittosaatossa ja antaa meidän kaikkialla levittää Kristuksen tuntemisen tuoksua! (Se on Jumalan vaikutusta meissä, jos ja kun Kristuksen tuntemisen tuoksu meidän kauttamme leviää.) Me olemme Kristuksen tuoksu, joka nousee Jumalan eteen; tämän tuoksun tuntevat sekä ne, jotka pelastuvat, että ne, jotka joutuvat kadotukseen. Se on toisille kuoleman haju, joka tuo kuoleman (Julistus Jeesuksesta kuulijan syntien vuoksi ristiinnaulittuna tuo kuulijan sydämen tilan näkyville, jolloin sananjulistaja voi saada vihan päälleen), toisille elämän tuoksu, joka tuo elämän.*

1. Piet. 3:15-16. *pyhittäkää Herra Kristus sydämessänne ja olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu. Mutta vastatkaa sävyisästi ja kunnioittavasti ja säilyttäkää omatuntonne puhtaana - silloin ne, jotka parhaavat teidän hyvää vaellustanne kristittynä, joutuvat häpeään juuri siinä, mistä teitä panettelevat.*

Koska kristitty ilman toimivaa seurakuntayhteyttä ei kasva kristittynä ja on vaarassa vähitellen luopua pois, on elävä ja toimiva seurakuntayhteys välttämätön.